

[Socialministeren.]

et halvt Aar i alt væsentligt efter de samme Retningslinier som hidtil, indtil 30. September 1943.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget uden Ændringer i det andet høje Ting, og jeg skal, idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefale det til hurtigt og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bender: Det foreliggende Lovforslag gaar, som det fremgaar af Teksten og de medfølgende Bemærkninger, ud paa en Forlængelse af Gyldighedstiden for den bestaaende Lovgivning paa det omhandlede Omraade for et halvt Aar og paa i denne Periode at anvende et Beløb af 14 640 000 Kr. til Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler. Dette Beløb svarer til, hvad der sidste Aar er blevet anvendt i to Kvartaler.

Loven skal som sagt kun gælde for et halvt Aar, idet man har ment, at en Rationalisering vil være paakrævet paa hele dette Omraade, hvad jeg fuldt ud kan tilslutte mig. Sagen er henvist til Overvejelse og Drøftelse i det af Socialministeren nedsatte socialpolitiske Udvalg, der forhaabentlig vil finde frem til en god Løsning af denne Sag, som den høje Rigsdag da vil komme til at tage Stilling til.

Der er dog allerede nu med det foreliggende Lovforslag sket en Forenkling, idet det bestemmes, at Mærkerne fremtidig kan anvendes til et hvilket som helst Indkøb af Levnedsmidlerne Kød, Flæsk, Fjerkræ og Fisk. Det vil selvsagt betyde en hel Del for de Familier, hvor der i særlig Grad maa tages Hensyn til Varernes Pris.

Jeg finder det ikke nødvendigt at gaa ind i en Gennemgang af de enkelte Paragraffer. Jeg skal angaaende Lovforslagets Principper og Hensigt henvise til mine tidligere Udtalelser om disse Spørgsmaal.

Jeg takker den højtærede Socialminister for Fremsettelsen og skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig Gennemførelse i det høje Landsting.

Stegger Nielsen: Den Lovgivning, der her er til Behandling, har nu virket i nogle Aar og virket med Held over for den Del af Befolkningen, der er økonomisk svagest.

Der er ingen Tvivl om, at denne Lovgivning paa det nuværende Tidspunkt, som Forholdene er i vort Land, er betimelig fremdeles og ikke kan undværes. Naar der nu foreslaas bevilget 14,6 Mill. Kr., svarende til $\frac{2}{5}$ af Beløbet efter Loven af 22. December 1941, der gælder for 5 Kvartaler, er det med den Motivering, at der skal finde en Rationalisering Sted af hele denne Lovgivning, hvilket skal overvejes nærmere i det af Socialministeren nedsatte socialpolitiske Udvalg. Vi finder dette rimeligt og ligeledes den Forenkling, der er foretaget. Som det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, skal der fremtidig kun være tre Slags Kort: Smørrabatkort, Sødælkskort og Kort, der under eet giver Adgang til Køb af Oksekød, Hestekød, Fjerkræ, Flæsk, Svinekød, Fisk og Klippfisk, saa at Indehaveren af den sidste Slags Kort er frit stillet over for de forskellige Levnedsmidler. Det er en praktisk Foranstaltning, som vi hilser med Tilfredshed, og da Fordelingsgrundlaget mellem Kommunerne er det samme som hidtil, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Lisbet Hindsgaul: I Lighed med de øvrige Partiers Ordførere skal jeg give det foreliggende Lovforslag mit Partis Tilslutning. Jeg vil gerne føje en enkelt Bemærkning til denne Tilslutning. Jeg vil først takke den højtærede Socialminister for Fremsettelsen af Lovforslaget og for Tilsgagnet om en Rationalisering, saa at vi i den nærmeste Tid, i Løbet af et halvt Aar, kan faa Lovforslag forelagt igen og faa det gennemarbejdet, helst paa en Tid, hvor vi har bedre Lejlighed til at tage Lovforslaget op til Overvejelse. Som det er alle bekendt, ikke mindst os, der bor i den store By, er de økonomiske Forhold langtfra bedret, snarere forværret. For mange mindrebemidlede Familier er det ganske umaadelig svært at købe fedtrige Næringsmidler, saa at Ernæringstilstanden kan bevares for Familiens Medlemmer. Selv om vi er enige i, at vor højtærede Handelsminister har haft en lykkelig Evne til paa retfærdig Vis at fordele Ernæringsmidlerne ligeligt, saa at de kommer alle til gode, er det ikke muligt for mindrebemidlede Husmødre at købe Varerne, selv om de er til Stede, fordi de ligger i et Prinsniveau, der er langt over det, som